

[Tinning]

over, hvad almindelige mennesker kan læse sig til. Men nu er vi så heldige at have hr. Poul Nielson iblandt os, og så kan vi formentlig få det opklaret.

Det første, jeg synes er interessant, er: hvordan indgår energibesparelsesmålsætningen i dette? Det synes jeg ikke er til at hitte ud af. Der står selvfølgelig en masse pæne ting, og der står også noget om, at man skal spare på energien. Men det er jo så det.

Andre ting er sagt anderledes konkret. Når det handler om den fremtidige eludbygning, er det sådan nogenlunde til at se, hvad der skal ske. Hvis vi kigger på perioden frem til 1990, ser vi, at der er lagt op til en udbygning på omkring 100 MW inden for de decentrale kraftvarmeværker, starten på forsøg, demonstrationsudbygningen, inden vi i 1995 får de 450 MW. Men altså omkring 100 MW på de decentrale værker, omkring 100 MW på vindkraftaftalen med elværkerne og så de 350 MW, som vel ligger i udbygningen af Fynsværket. Det er i alt ca. 550 MW.

Og så står der i den aftale, at man skønner, at der i de kommende år er behov for godkendelse af en væsentlig eludbygning, omkring 1.000 MW, i løbet af 1980'erne. Det første, jeg selvfølgelig tænker på, er: gemmer der sig en eller anden idé om, at vi allerede inden 1990 skal have yderligere udbygning ud over de decentrale kraftvarmeværker og vindenergien og udbygningen af Fynsværket? Jeg ved godt, at der står »skonsmæssigt«, så man skal selvfølgelig ikke tage det for bogstaveligt, men alligevel. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide: gemmer der sig noget dér?

Jeg kunne også godt tænke mig at få at vide: hvordan forholder satsningen på elbesparelser sig til eludbygningen? Sagt på en anden måde: er der en idé om, hvad der er vigtigst? Hvis vi f.eks. sagde: nu skal vi have lavet et elbesparelserprogram, der overflødiggør, lad os bare sige al yderligere udbygning end det, jeg lige har nævnt her, altså ud over vinden og starten på de decentrale kraftvarmeværker og den godkendelse af Fynsværket, der jo er sket – i øvrigt imod vores vilje, hvis vi var blevet spurgt – hvis vi sagde, at nu laver vi en prioritering af elbesparelserne, der går forud for den fremtidige eludbygning, så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad Socialdemokratiet ville sige til det, for det kan jeg ikke gennemskue.

Når det med besparelserne er så vigtigt, er det også, fordi jeg i statusnotatet om energiplanlægning læste en lidt pudsigt formulering. Der er en beskrivelse af, hvordan det er ude i erhvervslivet, og det er jo noget, en venstre-socialist studerer med interesse. Der står:

»I erhvervslivet er der med andre ord en kamp om investeringsmidlerne. Dette medfører, at i perioder med lave eller faldende energipriser er det kun meget oplagte energibesparelserprojekter, der vil blive gennemført. Disse forhold forstærkes af, at energien i mange virksomheder spiller en sekundær rolle, idet den kun tjener til at få produktionsmidlerne til at fungere.«

Det er, så vidt jeg kan se, en meget præcis beskrivelse af store dele af erhvervslivets forhold til energi. Det er noget, der kun tjener til at få produktionsmidlerne til at fungere, og det kan vi andre selvfølgelig ikke være tjent med. Energi er en knap ressource, der skal spares på, der skal tages vare på. Den skal ikke bare tjene til at få produktionsmidlerne til at fungere. Den skal kun bruges, hvis det er absolut nødvendigt.

Derfor er det så vigtigt med besparelsesinitiativer. Jeg synes, det er udmærket, og jeg ved godt, at ministeren ynder at prale af, at nu er man skam gået i gang over for erhvervslivet, nu skal der søreme til at ske noget. Jeg vil mene, at hvis man lagde en afgift på elforbruget i industrien, ville det formentlig virke endnu bedre.

Det, jeg godt vil have at vide af energiministeren, er: er der overhovedet noget, som sikrer, at vi kan føre en energipolitik, hvor besparelseshensynet sættes øverst, hvor de lokale egentlige vedvarende energikilder også sættes øverst? Det spørger jeg om, for som også fru Lone Dybkjær var inde på, er der efterhånden ikke noget, der ligner energipolitik eller en energipolitisk målsætning. Der er nogle aftaler, hvorefter hr. Poul Nielson og resten af Socialdemokratiet formentlig og energiministeren sætter sig og laver noget, og det er så mere eller mindre det, indtil de samme sætter sig og laver noget andet, og så er det så det. Det er ikke noget, vi andre rigtig kan bruge. Én gang om året får vi dette epos fra energiministeren om, hvad der rører sig rundt omkring, og det er for lidt.

Jeg ved, at vi ikke fik nogen Energiplan 1986. Vi får vel heller ikke nogen Energiplan 1987 – eller gør vi? Og hvis ikke, hvad så?